

KAMMEYER H.-U. (red.): Ingenieurbaukunst 2017 (Inżynierska sztuka budowania 2017). Ernst & Sohn, Berlin 2017. Stron 184, rysunków 229, pozycji piśmiennictwa 37. Cena 39,90 euro.

Tegoroczna edycja książki, wydawanej przez Federalną Izbę Inżynierów (Bundesingenieurkammer), ma – jak jej wcześniejsze wydania – przybliżyć znaczące projekty inżyniersko-architektoniczne, zrealizowane ostatnio przez zespoły niemieckich i międzynarodowych twórców i wykonawców. Przedstawiono 20 nowatorskich rozwiązań. Ta, zasadnicza część książki, została uzupełniona trzema artykułami opisowymi, odnoszącymi się do przeszłości i przyszłość branży.

Wśród tych projektów są m.in. zwieńczenie budynku One World Trade Center w Nowym Jorku (budynek wysokości 541 m, w tym maszt zwieńczenia – 134 m); przekrycie centralnego dworca autobusowego w m. Pforzheim (trzy sąsiednie dworce zostały zintegrowane nowoczesną formą dachu w jedną przestrzeń użytkową (patrz – okładka; energooszczędny budynek mieszkalny w Frankfurtie (w Niemczech do 2050 r. 80% energii ma pochodzić ze źródeł odnawialnych); dworzec podziemny Rotes Rathaus metra w Berlinie (artykuł dotyczy dwóch poziomów linii metra i zabezpieczeń budowli naziemnych); wielkowymiarowe przekrycie w siedzibie firmy EY w Luksemburgu (dach dwukrzywiznowy stalowo-szklany o rozpiętości 41 m); najwyższa w Niemczech wieża widokowa w Rottweil, z platformą widokową na wysokości 246 m; wzmocnienie pomnikowego mostu Kochertalbrücke (zbudowanego w latach siedemdziesiątych ubiegłego wieku według projektu *F. Leonhardta*; długość całkowita 1128 m, usytuowanie nad doliną na wysokości 185 m); największa na świecie fasada siatkowa (liny i szkło) areny sportowej w Dangguan w Chinach; budowa euro-azjatyckiego tunelu pod Bosforem w Stambule (długość 5,4 km, maksymalna głębokość 106 m, zastosowanie maszyny TMB, ekstremalne warunki gruntowe, proces wiercenia zakończono 22 sierpnia 2015 r.); centrum wystawowe i konferencyjne DEEC w Doha w Katarze (fasada stalowo-szklana długości około 300 m i wysokości 20 m.

Pierwszy artykuł w części opisowej dotyczy znanego inżyniera i naukowca *Ulricha Finsterwaldera* (1897–1988) – budowniczego wielu mostów z betonu sprężonego w Niemczech i na świecie. Przykładowo można tu wymienić znany most Nibelungenbrücke w Wormacji (Worms). Drugi artykuł poświęcono powłokom wykonanym z betonu UHPC i włókien węglowych, a trzeci – możliwości realizacji wielokondygnacyjnych budynków o konstrukcji drewniano-betonowej.

Treść książki może interesować szerokie grono specjalistów również w Polsce. Powinna też być pomocą dydaktyczną dla studentów kierunków budownictwa i architektury na politechnikach.

Prof. dr hab. inż. Zbigniew Cywiński